

ALİ BEKTAŞ

DÖRT KAPI

İÇİNDEKİLER

MUKADDİME.....	11
ÖNSÖZ	13
DÖRT KAPI	15
HAKK'A DOST OLMAK.....	25
İMANIN İSPATI.....	33
AYNADAKİ BEN.....	51
BÂTİNÎ TEVHİD	63
KULLUK HER DEM TEKÂMÛL İSTER.....	69
BİR KAMİL MÜRŞİDE VARMADAN OLMAZ.....	79
DÖRT KAPIDA RABİTA.....	87
NEDEN İSRAF EDİYORUZ?	101
YEDİ MAKAM.....	111
RIZAYA ULAŞMAK.....	121
HER GÜNÜ YENİDEN YAŞAMAK.....	133
BUGÜN.....	137
SEN SENİ BİL!	145
PERDELİ GÖZLERE NEYLESİN CEMAL.....	151
NE YAPARSAN EN GÜZELİNİ YAP	161
DOST OLMADAN OLMAZ!.....	167
VAR OLMaktan MAKSAT	175
SEVGİNİN ZUHURU.....	189
KULLUK AŞKSIZ OLMAZ.....	197
ÖNCE KENDİNİ TANI.....	209
BİRİ İKİ GÖRMEK, ÂMÂLIKTAN BETERDİR!.....	219
TEKÂMÛL HÜSNÜHAL İLE OLUR.....	235
HER "ŞEY" NUR-İ MUHAMMEDÎ'NİN ZUHURUDUR.....	239
ÂLEMLER NURA GARK OLDU	245
EN ZOR SANAT "İNSAN" OLMAKTIR.....	259

MUKADDİME

Es-salâtü ve's-selâmü aleyke ya Rasûlallah,

Es-salâtü ve's-selâmü aleyke ya Habîballah,

Es-salâtü ve's-selâmü alâ Ehlibeyt'ike ya Rasûlallah,

Es-salâtü ve's-selâmü aleyke ya seyyide'l-evvelîne ve'l-ahirîn,
ve'l-hamdülillahi Rabbi'l-âlemin.

Öncelikle, bizleri kendi varlığından haberdar eyleyen, kul-
luğ ile bizleri şerefleştiren ve bizleri kendine muhatap
kılan Rabbimize varlığının sınırsız ve sonsuzluğunca hamd
ve şükür ederiz.

O'nun habîb-i edibine, yaratılmışların en seçkini, varlığı-
mızın bânisi, hâtemü'l-enbiya Cenâb-ı Resûlullah (s.a.v)
Efendimize ve onun aziz, pâk Ehlibeyt'ine, ashabına, enbi-
yasına ebeden salât ü selam ederiz.

Mevlâ; hidayetini, Cenâb-ı Resûlullah (s.a.v) Efendimizin
şefâatini, ashâb-ı kirâmın, sâdât-ı kirâmın, pîranın, azîzânın,
evliyanın, mürşidânın, müridânın, muhibbânın himmet ve
dualarını üzerimize hâzır ve dâim eylesin.

Rabbim, cümlemizi Ehlibeyt-i Resûlullah'ın hizmetinde
hâdim, sevgisinde sâdık ve yolunda dâim olan bahtiyarlar-
dan eylesin.

Değerli dostlar, bu eserde ehl-i gönül meclislerinde yapılan tasavvufî muhabbetler, konuşma lisanına sâdik kalınarak kaynağa ve ispata gerek duyulmadan kitaba dönüştürülmüştür. Zira tasavvuf muhabbetlerinin kaynağı Kur'ân-ı Kerim ve hadis-i şeriflerdir.

Bu eser, tamamen zâhir-bâtın bütünlüğünde tasavvufî sohbet ve muhabbetlerden oluşan telkin ve tavsiyelerden ibarettir.

Paylaştıklarımız, talibin, ehl-i ihvanın, kendi gerçeğine yol bulmaya çalışanların ve bütün insanlığın istifadesine ve kemaline sunulmuştur.

Rabbim, okuduklarımızdan ve yaşadıklarımızdan istikamet bulmayı cümlemize kerem eylesin.

Muvaffakiyetimiz, Rabbimizdendir.

Ali Bektaş

ÖNSÖZ

Rabbim bütün insanlık ailesini; hidayeti ile selamete, sey-yidü'l-enbiya Efendimizin şefaati ile sırat-ı müstakime, Ehlibeyt hazarâtının sevgi ve muhabbetleri ile istikamete, sâdât-ı kiramın, pîrânın ve azîzânın himmet ve duaları ile kemal-i irfana ulaşan bahtiyar kullarından eylesin.

Rabbim sahibü'z-zamanın, sahibü'l-meydanın merhamet ve himayelerini üzerimize dâim eylesin.

Değerli dostlar, insan sadece görüntüden ibaret değildir. Aynı şekilde sadece ruh bedenden ibarete değildir. Hem zahir hem bâtıdır. Hem mecaz hem hakikattir. Hem fâni hem bâkidir. Hem muhit hem sınırsız varlıktır.

Bu nedenle tecellileri de oluşumları da kulluğumuzu da iki hal mertebede tefekkür edip iki hal mertebe bütünlüğünde okuyacağız.

Zira kulluk; sıfır noktasından sınırsızlık noktasına kadar nihayetsiz tekâmüle, vuslata ve miraca en âlî vesiledir. Kulluk, say ve gayret etmekle kişiyi zelil olmaktan izzet bulmaya, fenâdan bekaya, ilahlıktan ilahileşmeye, gafletten irfana, mâsivâdan Mevlâ'ya, âşıklıktan maşukluğa ulaştıran ardı kesilmeyen lutf-u Rahmânîdir.

Bu eser nasibi olan ilgisine yol gösterici nitelikte tasavvufî sohbet üslubunda hazırlanmıştır. Her ne kadar da kelamda

anlatılıp satırlarda yazılsa da aslında irfâniyet ne kelimeler ile ne de satırlar ile tarif edilebilir. Bizim yapmaya çalıştığımız sadece, irfanımıza yol bulmayı tarif etmektir.

İnşallah bu eser, irfanımıza ve rızaya yol bulmamıza vesile olsun. Muvaffakiyet Rabbimizdendir.

Bütün güzellikler Rabbimizden, bütün eksiklikler nefsimizdendir.

Ali Bektaş

DÖRT KAPI

Tasavvuf yolu; gönül yoludur, sevgi yoludur. Tasavvuf; âşıkların, sâdıkların, salihlerin yoludur. Tasavvuf, ilm-i ledün yoludur. Tasavvuf, ezel-ebed yoludur. Tasavvuf, irfan ve kemal yoludur. Tasavvuf; inam edilenlerin, “iyi”lerin yoludur. Kişinin, kendini ve Rabbini bilme yoludur. Tasavvuf; birlik, basiret ve irfan yoludur. Tasavvuf; müşşid-i kâmilden velayeti talim etme yoludur.

Unutmayalım ki tevhidî olmayan ilimden de tefekkürden de tevekkülünden de fetvadandan da takvadan da murad-ı ilahî hâsıl olmaz. Yani kendimizi ve Rabbimizi tanımadan yapacağımız kulluk; afakî, mecazî, zannî ve hayalî bir kulluktan ibaret olur.

Kişinin hakikati yaşayabilmesi için kendini ve Rabbini tanımış olması gerekir ki kulluğunu ârifâne olarak tahkikî ve tevhidî bir kulluk olarak yaşasın. Yoksa kişi, bu âleme âmâ gelmiş ve yine âmâ gitmiş olur (Bkz. İsrâ, 72). Bu durumda bildiklerimiz bize sadece yük olur. Bizi hoşnut olacağımız bir neticeye ulaştırmaz.

Bizim, kendimizi ve Rabbimizi tanımamız ancak emr bil-marufa riayet ederek, nûr-u tevhidî ehlinden talim ederek mümkün olur. Ancak bu durumda hayatımızı tevhide uyarlamış, varlık şirkinden arınmış olarak tahkiki kul olmamız mümkün olur.

*“Eğer Hakk’ı arayıp bulayım dersin
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz.”*

Yûnus Emre Hz.

Fakat bu “hiç”lik şuuruna ermek, varlığımızı Hak’ta tevhid etmek ancak bir mürebbinin, bir muallimin yani bir mürşid-i kâmilin elinden tutmak ile mümkün olur. Zira kişinin ne aklı ne ilmi ne de fikri Mevlâ’yı bulmaya yeter. Bu noktada “bulanları”, bulmak gerekir. Hakk’a sefer eden Hakk’a gönül veren erenlerin meclisinde müntesip olup seyr ü sülûk ile Hakk’a vuslat etmek gerekir.

Bunun için de dört kapıdan geçmek gerekir. Bu dört kapı; şeriat, tarikat, hakikat ve mârifet kapısıdır. Şeriat “bilmek”, tarikat “uygulamak”, hakikat “olmak” yeridir. Şeriat “ilim”, tarikat “amel”, Hakikat ise “neticeye ulaşmak”tır. Şeriat deniz, tarikat gemi, Hakikat ise denizin içindeki inci mercandır. Mârifet ise şeriat denizinde tarikat gemisi ile Hakikat deryasına ulaşıp oradaki inci mercanı çıkartmaktır.

*Şeriat ve tarikat bu kapının girişi
Hakikat ve mârifet ilan edildi bana*

*Şeriatte Rabbimi tarikatte kendimi
Hakikatte âlemi seyran edildi bana*

*Mârifettir bunları bir bedende yaşamak
Bu gönül âleminde beyan edildi bana*

*Mir’ât-ı Muhammed’i iki cihan sultanı
Dört kapının mânâsı âyân edildi bana*

*Abdi âcizde kulluk biz bu âlemde bulduk
Ekberü’l-Turabilik ihsan edildi bana*

ŞERİAT-I MUHAMMEDÎ

Birinci kapı yani şeriat kapısı; şeriat-ı Muhammediyedir. Emr bi’l-maruf ve nehy ani’l-münkerdir. Kurallar, emirler,

ahkâm-ı ilahiyedir ve umuma şamildir. Şeriat diğer bir mânâda; Allah'ın düzen ve sisteminin adıdır, sünnetullah'tır. Şeriatın kuralları; fetva ileidir. **Zâhir** mânâda ve **ilmen** yakınlık olarak yaşanır. Şeriat, akıl yoludur. Akıllı olmayan mükellefiyetten düşer.

Ahkâm-ı şeriat, öncelikli olarak yaşanılmalıdır. Zira şeriat-ı Muhammedî İslâm'ın ana omurgası, alt yapısıdır. Şeriat; iman şehrinin ana giriş kapısıdır. Ancak ihmal ve ihlal etmeden şeriat kapısından geçenlere tarikat kapısı açılır.

İkinci kapı tarikat kapısıdır. Tarikatın ilk basamağı şeriattır, tarikat ise şeriattan hakikate varan yoldur. Şeriatla desteklenmeyen ve şeriata bağlı olmayan tarikat makbul değildir. Şeriat ağaçtır, tarikat ağacın dallarıdır, hakikat ağacın meyveleridir, mârifet ise meyvenin tadını ve gıdasını almaktır.

*“Şeriat tarikat yoldur varana,
Hakikat mârifet andan içeru.”*

Yûnus Emre Hz.

Şeriatta fiil, sebepten bilinir bu nedenle şeriatta kısas vardır. Tarikatta fâilin Hak olduğu bilinse de kimin sebep olduğuyula meşgul olunur fakat kısas yapılmaz. Hakikat, fâili de sebebi de Hak bilip Hakk'ı görmek irfanına ulaşmaktır. Mârifet ise davalardan kurtulmak ve hakikat halini yaşayabilmektir.

Bu durumda şeriatta helâl olan, tarikatta caizdir. Tarikatta caiz olan ise hakikatte haramdır. Meselâ kısas şeriatta helâldir, tarikatta caiz. Tarikatta müsebbibden bilmek caiz olsa da, hakikatte sebebi de müsebbibi de gayrı görmek haramdır. Mârifette ise dava gütmek ve yaşadığın hale razı olmamak haramdır.

TARİKAT-I MUHAMMEDÎ

Tarikatın lugat mânâsı; Hakk'a doğru yol katetmek, müstakim üzere yolda olmaktır. Tarikat; yolcuyu varması gereken

menzile ulaştıran, fâniyi bâkiye, kötüyü iyiye tebdil eden yoldur. Tarikat, müridi mürşidine kavuştıran yoldur.

Tarikatlar değişik ve çeşitli ekollerde görünseler de hakikat cihetiyle birdirler. Hepsine birden Tarikat-ı Muhammediye denir. Tarikat sayılarının ve çeşitlerinin fazla olması; insanların algıları, meşrepleri, karakter ve kabiliyetleri farklı farklı olduğundandır. Bu durum zıtlıklardan değil, ilmin zenginliği ve sonsuzluğundandır. Bütün tarikatların, irfan meclislerinin, insan ocaklarının birbirinden iyi halleri ve üstün yönleri vardır.

Bu durum, tamamen istidat ve kabiliyetle alakalıdır. Kişi, hangi mecliste irşat olabiliyorsa o kişi için en doğru yol, bulunduğu yoldur. Talip; sevebildiği, gönlünün mutmain olduğu meclise ve mürşide intisap ederse orada kemal bulur, yol kateder.

Bu “diğer yollar eksiktir” mânâsında değildir. Herkesin bulunduğu yol kendi için en doğru yoldur. Hastanın vücudunda kırıklar varsa onun için en doğru bölüm ortopedidir. Hastanın kalbi rahatsızsa onun için en doğru yer kardiyolojidir.

Suyun yegâne gayesi denize ulaşmaksa onun için en doğru yol içinde bulunduğu dere veya nehirdir. Fakat bu diğer derelerden akan sular denize ulaşmaz anlamına gelmez, değil mi?

Bazı ham ervah olanlar herhalde sevgilerinin coşkusundan olsa gerek kendilerinin dışındakileri noksan bulur, kayıpta görürler. Bu kesinlikle böyle değildir. Her dere, her nehir denize akar fakat kendi yatağından.

Kimse kimsenin kanalına sığmaz. Herkes kendi yolundan, kendi kanalından seyr ü sülûk ederken aynı zamanda sevgi ve kardeşlik duygusu ile “bir” olmanın tevhidî şuurunu yaşamaya çalışmalıdır.

Kâbe'ye giden birçok yol vardır lakin varılacak menzil birdir. Bu yollar, hacca gidecek kimsenin bulunduğu yere göre uzak, yakın, meşakkatli veya kolay olabilir. Tarikler de böyledir. Sâlikin ezeli istidadına göre güç veya kolay olabilir.

Tarikatlarda mürşid-i kâmillerin refakatinde ve nezaretinde dervişlik talim edilir. Kâmil insanların çokluğu, hakikatteki birliklerine mâni değildir. Onlar hakikatte birdirler. Zira alimler ve veliler, vâris-i nebidirler. Her biri, her birinden değerlidir. Her bilenin üstünde, daha iyi bir bilen vardır (Bkz. Yusuf, 76). “En iyisi budur” denecek olan ancak âlemlere rahmet Seyyide'l-Mürselin Efendimiz'dir.

Tarikatın kuralları, **takva** ilemdir. Yakınlığı ise **ayne'l-yakîn** esaslıdır. Tarikat; akıl esaslı, dinde gönüllü olanların hizmet ettiği bir alandır. Tarikata girmekten garaz; dünyaya gelmekten ve kul olmaktan maksadın hâsıl olması içindir. Yani Rabbimizi bilmek ve O'na kul olmak için kulluğumuzu tamamlayıcı bir kâmil mürşidi bulup onun terbiyesine girmek ve Hakk'ın rızasınca bir kulluk yaşamak içindir (Bkz. Zariyat, 56).

Halvetîlik, Kadirîlik, Nakşibendîlik, Melamîlik, Rifâîlik, Mevlevîlik ve diğer tariklerden herhangi birine mensup olmak, bir isme taraf olmaktan ziyade gönlünde mihman olabileceğimiz bir insan-ı kâmil bulmaktır. **O insan-ı kâmil bulundu mu her şey bulundu, maksuda erildi demektir** (Bkz. Kehf, 65-66). Sonrası teslimiyatla O'nu rehber ve imam edinmektedir (Bkz. İsrâ, 71).

HAKİKAT-İ MUHAMMEDÎ

Tasavvuf; **aşk ve gönül** esaslı bir yoldur. Salt akıl yolu değildir. Akıl, kişiyi tasavvufun eşğine kadar getirir. Lakin kişi içeri giremez, eşikte bekler. Eğer her müşkül, akıl ile halledilmiş olsaydı zaten peygamberlere ve mürşitlere lüzum kalmazdı.

Tasavvuf yolu aşkın yolculuğudur. Aklın yolculuğu değildir. Tasavvuf zahirde hiçbir şey, bâtında ise her şeydir. Tasavvuf; tevhidi ilme'l, ayn'e'l, hakke'l ve sırre'l talim etmek ve varlığı Hak'ta tevhid etmek çabasıdır. Tarikatın varmak istediği nokta, tasavvufun hedeflediği hiçlik ve tevhid şuurudur.

Tasavvuf; ilahî aşk, cezbetmek ve cezbedilmek yoludur. Tasavvuf, sevgiliye varmak için sevenlerin gittiği yolu takip etmektir. Yalnız aşk ve istidat aynı şeyler değildir. Her şey yanar, taş dahi. Fakat taşın yanış istidadı ile odunun yanma kabiliyeti bir midir? İstidadında aşk olmayanın aşk ile kemale ermesi, taşın yanması kadar zordur.

Tasavvuf gönül yoludur, gönüllülerin ve adanmışların yoldur. Tasavvuf; kendinden, kendi gerçeğine sefer etmek ve “hiç”lik ile sevgiliye ulaşmak yoludur. Tasavvuf; var gibi görünen vücudun fâni olduğunu bilmek, Hakk'ın vücudunun ise bâki olduğuna şuhut etmektir (Bkz. Kasas, 88).

Tasavvuf, irfân ile âlem (Âdem) aynasında Hakk'ı görmek çabasıdır. Tasavvuf, kerâmet göstermek demek değildir. Zaten ehlullahın varlığı kerâmettir. Ayrıca mucizenin iman sebebi olmadığıнын en büyük delili de Ebu Cehillerdir. İmanın sebebi; Rahman'ın hidayeti, Resûlullah'ın şefaati, pîrânın himmeti ve talibin talebidir.

Tasavvuf; zikirle, ibadetle, hizmetle bir mertebeye ulaşmak değil, kâmil bir müşdidin gönlüne girmek ve “hiç” olmaya çalışmaktır. Tasavvuf; gönlü mâsivâdan pâk etmek, kemâle ermek ve ihsan edilen insan olabilmektir. Tasavvuf; hiçbir fark gözetmeksizin insanlar ile sevgi ve kardeşlik duygusunu geliştirmek çabasıdır.

Tasavvufta bilmek, olmak yoktur. Çünkü her bilenin üstünde her dâim daha iyi bir bilen vardır. Bu nedenle olmak yoktur, olmaya çalışmak ve “iyi”likte dâim yarışmak vardır (Bkz.

DÖRT KAPI

ALİ BEKTAŞ

Dört kapı;
şeriat, tarikat, hakikat ve marifet kapısıdır.
Şeriat “bilmek”, tarikat “uygulamak”,
hakikat “olmak” yeridir.
Bilmek; okumakla, dinlemekle mümkün olur,
bu şeriatın kapısıdır. Uygulamak; ancak müdahil
olmak, ihlaslı ve gayrette daim olmakla mümkün olur,
bu tarikatın kapısıdır. Neticeye ulaşmak ise birde
bir olmak, sâlih amel ile yakîni yaşamakla mümkün
olur, bu da hakikat kapısıdır.
Bu kapılardan geçebilmek ise marifet kapısıdır.
Şeriat “ilim”, tarikat “amel”, hakikat ise “neticeye”
ulaşmaktır. Şeriat deniz, tarikat gemi, hakikat ise
denizin içindeki inci mercandır. Marifet ise şeriat
denizinde tarikat gemisiyle hakikat deryasına ulaşip
oradaki inci mercanı çıkartmaktır.

₺ 18,50

